

ikke omfatter mere end omtrent Halvdelen af det Beløb, der skal anvendes, og da der ikke er nogen Hjemmel for, at man ad anden Vej kan tilvejebringe eller paalægge de Folk, som søge Kirken, at tilvejebringe disse Penge; forekommer det mig, at jeg har Grund eller næsten Pligt til at nævne Forholdet her og gøre opmærksom paa, om det ikke muligvis er forkert, at man ikke har bevilget hele Beløbet, altsaa omtrent det dobbelte. I Længden vil det hele ellers nødvendigvis blive dyrere.

Denne Kirke er indviet den 18. December 1898, og den er altsaa bygget i Aaret umiddelbart forinden. Den blev bygget for en af de sædvanlige Bevillinger til smaa Kirker, 18,500 Kr., og efter Tegning af Arkitekt Wiinholt. Beboerne havde indsamlet et Beløb af 2,000 Kr. til Vedligeholdelse. Det er jo paafaldende, at denne Bygning saa kort Tid efter er ødelagt i den Grad, at den skal have en Reparation til et saa stort Beløb, som der her er Tale om. Det giver mig Anledning til at sige, at der sikkert burde være et skarpere Tilsyn med disse Kirkebygningers Opførelse. Det er ikke den første Kirke, hvor der er sket noget saadant, tværtimod, der har været Kirker i disse Egne, som kort Tid efter Opførelsen have vist sig at have saadanne Skavanker, at det er aldeles uforsvarligt, og som man ikke kan se skyldes andet end et utilstrækkeligt Tilsyn ved Kirkens Opførelse. Navnlig mener jeg, at man kunde have en Bestemmelse i Kontrakten med Arkitekten om, at han var ansvarlig for, at Materialierne svare til, hvad Overslaget gaar ud paa. I dette Tilfælde er det saadan, at det Udvalg, der var den Gang, ikke havde noget som helst med Kirkens Opførelse at gøre, det førte intet Tilsyn og havde ingen Myndighed dertil. Derfor blev det saadan, og nu har man Følgerne. Tilstanden efter 14 Aars Forløb er saadan, at Murværket udvendig er slemt forplukket, som det hedder, og skallet af. Indvendig, navnlig mod Syd- og Vestsiden, ere Væggene sorte, og det løse Puds falder ned og tager Dele af Stenene med sig. Tømmeret er raadent i Enderne. Taget er Skifertag, der er lagt paa Bræder, men disse Bræder have i Solheden aabnet sig, saa det regner ned igennem dem. Taget er utæt i allerhøjeste Grad, Vandet driver ned alle Vegne, selv paa Alteret. Kirken er under disse Forhold næsten ubrugelig om Vinteren. Saaledes er Tilstanden allerede efter saa kort

Tids Forløb. Det er aldeles uforsvarligt, der maa gøres noget.

Jeg skal kortelig referere Gangen i Sagen. I 1910 udsattes der, at disse Bræder under Skiferdækket, der havde aabnet sig, saa at Vandet sivede ned derigennem, ja, regnede ned i store Draaber, skulde sammendrives. Da Kirkeværgerne, som havde Tilsyn med Kirken, skulde til at foretage dette, bleve de klare over, at hvis de gjorde det, vilde man derved i alt Fald kun faa en øjeblikkelig Forbedring, der vilde hævne sig med meget dyre Bekostninger senere. Thi Tagstenene ligge lige bag ved disse Bræder — Bjælkeværket ligger aabent ned mod Kirken — og man vilde derfor ikke bagefter kunne komme til at gøre Taget i Stand, hvilket vilde være nødvendigt i Løbet af kort Tid. De indsendte da et Andragende om, at der i Stedet for Foretagelsen af denne Sammendrivning maatte blive givet Penge til Anbringelse af et Loft i Kirken. Biskoppen anbefalede denne Indstilling, men ønskede en Erklæring af den kgl. Bygningsinspektør. I Juni Maaned Aaret efter var Synet atter til Stede og fandt da, at Taarnets og navnlig Spirets Træværk var i høj Grad raadent, de gjorde tillige opmærksom paa de øvrige Mangler og indstillede til Ministeriet, hvad der skulde gøres, og hvorfra Pengene skulde komme. I August Maaned kom saa den kgl. Bygningsinspektør og eftersaa Forholdene. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg læse nogle Ytringer af hans Indstilling, der vise, hvor medtagen Kirken i det hele er, og hvor paatrængende det er, at der bliver gjort noget.

Bygningsinspektøren skriver: „Kirkerummet (Skib og Kor) har aaben Tagstol, saa at Tagværket er synligt, Brædebeklædningen paa dettes Underside er ved Varmens Indvirkning svunden ind, saa at den mange Steder gaber stærkt i Fugerne“. Saa føjer han til lidt senere: „At nøjes med at sammendrive Brædebeklædningen og anbringe en ny Ovn“ — der var Tale om en ny Kakkelovn, thi de havde fyret saa stærkt, at Kakkelovnen var bleven ødelagt, og derfor maatte de have en ny Ovn, som de imidlertid selv maatte anskaffe — „er neppe tilstrækkeligt; Skifertaget ser ud, som om det inden lang Tid kan trænge til en Istandsættelse paa Sydsiden, og da vil Brædebeklædningen være i Vejen. Værgernes Andragende om at faa lagt Loft over Skib og Kor er derfor mest formaalstjenligt. At anbringe et saadant kan lade sig gøre uden at støde an mod